

१४ सर्गः चेत्यर्थः धातवो हन्ति भाषार्था अकितो वा चुरादय इत्युक्तेः स्वार्थे
जिः तलैश्चपेटैश्च संचयं निन्युः प्रापितवन्तः णीजप्रापणे शुद्धोरि
त्यादिना यत्नं नखैरपि चकृतुः कृतीशपक्षिदि क्रुद्धाः सन्तः
बलात् चितौ पिपिषुः घौपिण्डचूर्णने ॥ २६ ॥

संवभूवुः कवन्धानि प्राज्जः शोणिततोयगाः । तेरुर्भ
टास्यपद्मानि ध्वजैः फेणैरिवावभे ॥ २७ ॥

ज० न० संवभूवुरित्यादि । कवन्धानि संवभूवुः संभूतानि प्रतिसहस्रं
व्यापादनात् कवन्धस्यैकस्योत्पादनात् शोणिततोयगाः शोणि
तनद्यः प्राज्जः प्रकर्षेण प्रवृत्ताः वहैर्यजादित्वात्संप्रसारणं भटास्य
पद्मानि योधमुखपद्मानि तेरुः सुतानि तृफलेत्यादिना एत्वाभ्या
सलोपो फेणैरिव ध्वजैः शोणितनदीषु आवभे शोभितं भावे च
लिट् ॥ २७ ॥

भ० संवभूवुरित्यादि । कवन्धानि संवभूवुः संभूतानि भूसत्तायां
भुवोवन्टीत्यचीति वन् भुवोऽङ्ग्यामिति खेरङ् कवन्धोऽस्त्रीक्रिया
युक्तमपमूर्द्धकलेवरमित्यमरः रक्तनद्यः प्राज्जः प्रवहन्ति स्म प्रवृ
त्ता इत्यर्थः वहैर्जोप्रापणे ऐदित्वात् यजादिः व्ययग्रहेत्यादिना
खेर्जिः ग्रहस्वपाद्योरिति मूलस्य जिः भटानां योधानां मुख
पद्मानि अत्र नद्यां तेरुः स्रवन्ते स्म तृतरेऽभिभवे सुत्यां ऋतोणुः
तृफलेत्यादिना एत्वं खिलोपोऽपि पतितैर्ध्वजैस्तत्र नद्यां फेणैरिव
आवभे शोभितं भालषदीप्तौ भावे रूपं ॥ २७ ॥